

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Dyrektora Izby Celnej w O.
przy uczestnictwie W. S. i E. S.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania E. S.
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 13 maja 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. stwierdza, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty postępowania kasacyjnego związane ze swym udziałem.**

UZASADNIENIE

Uczestniczka postępowania E. S. wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 13 maja 2015 r., w którym oddalono apelację tej uczestniczki, wniesioną od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 16 stycznia 2015 r. W postanowieniu tym dokonano podziału majątku wspólnego małżonków E. S. i W. S. po ustaniu wspólności majątkowej w wyniku zawarcia umowy majątkowej małżeńskiej (k. 724 i n. akt sprawy; t. IV).

W skardze kasacyjnej podniesiono zarzuty naruszenia art. 45 § 1 k.r.o. i art. 378 § 1 k.p.c. w zw. z art. 567 § 1 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c. i w zw. z art. 684 k.p.c.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca wyjaśniła, że przyjęcie skargi do rozpoznania uzasadnia pojawienie się w niej dwóch istotnych zagadnień prawnych wymagających rozstrzygnięcia. Chodzi o dopuszczalność orzekania z urzędu o rozliczeniu nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty małżonków, a także o to, czy Sąd dokonujący z urzędu nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty małżonków „może to czynić w sposób wybiórczy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz treść odpowiedzi wnioskodawcy na skargę kasacyjną (k. 835 i n.), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie występują przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Nie ma bowiem podstaw do podejmowania kwestii, czy sąd - dokonując podziału majątku wspólnego małżonków - może z urzędu dokonać rozliczenia nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty małżonków. W piśmiennictwie prawniczym dominuje stanowisko o możliwości działania sądu z urzędu w tym zakresie. Także ukształtowane już orzecznictwo Sądu Najwyższego przyjmuje, że o zwrocie wydatków i nakładów w dokonanych z majątku wspólnego na majątek osobisty małżonków sąd może orzec z urzędu (zob. np. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2008 r., III CZP 148/207, OSNC 2009, nr 9, poz. 23, powołanej także w odpowiedzi na skargę). W związku z tym należy stwierdzić, że wskazane w skardze następne zagadnienie prawne (s. 6 skargi) może być rozstrzygane jedynie na tle konkretnego stanu faktycznego i sposobu przebiegu postępowania dowodowego.

Istniały zatem podstawy do odmowy przyjęcia skargi do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 520 § 1 k.p.c.

